

ASR-ÅREBLADET



Næste!

AARHUS STUDENTER ROKLUB
OKT 2005 / NR. 4

ASR-ÅREBLADET OKT 2005

Udgivet af Aarhus Studenter Roklub, oktober 2005, nr. 4, 33. årgang – Redaktion slut 21-9-05
*Se, nu stiger solen af havets skød, luft og bølge blusser i brand, i glød; hvilken salig jubel, skønt alt er tyst,
medens lyset lander på verdens kyst.*
Jacob Knudsen, 1891

Efteråret står for døren, men lige inden vi lukker sæsonen – så skal et af rosæsonens højdepunkter, Løvfaldsturen, afholdes. Husk at melde dig til! Og husk at komme til generalforsamlingen og gør din indflydelse gældende! Og husk at melde dig til vinterklargøring – det er altafgørende for klubbens eksistens at medlemmerne bidrager med en arbejdsindsats.

/Redaktionen

INDHOLD

- | | |
|--|---|
| 3. Den niende måned | 11. Roformidling |
| 4. Generalforsamling i ASR | 15. Vinterklargøring 05-06, et tilbud.... |
| 5. Formandens klumme | 16. Kan en vandmand give pote? |
| 6. Langtursstyrmandskursus | 18. Christian Potumbus & Rejsen til verdens.. |
| 7. Løvfaldstur 2005 | 19. Livreddere søges til fredagssvømning |
| 8. Så må vi håbe, jeg aldrig møder din mor | 20. anbefaling |
| 9. Regatta brag på Brabrand blev det til | 23. Bestyrelsen |
| 10. Alting har sin tid | 24. Kalenderen |

Deadline næste blad: 1.december 2005

REDAKTION:

Torben Noer (Ansvarshavende)
Henrik E. Seiersen (kulturredaktør)
Rikke Marschner (billede/langtur-redaktør)
Lotte Klixbüll (officiel info-redaktør)
Eva Lundorff (social/fest-redaktør)
Thomas Greve (reklame/anmeldelser-redaktør)
Sanne Sørensen

Deadlines 2005: Nr. 5: 1/12

INDLÆG:

Kan sendes til:
Torben Noer,
Rådyrvej 26, 8660 Skanderborg
Tlf: 86 10 35 37 – Torben@Noer.dk
Billeder sendes til torben.noer@gmail.com
eller afleveres til de øvrige medlemmer af
redaktionen.

Indlæg modtages pr e-mail indtil
deadline.

WWW.ASR.DK

GENERALFORSAMLING I ASR

Hermed indkaldes til generalforsamling i Aarhus Studenter Roklubs Støtteforening og i Aarhus Studenter Roklub:

Torsdag d. 17. november 2005 kl. 19.00 på Fiskerivej nr. 7.

Program for aftenen:

- I. Generalforsamling i Aarhus Studenter Roklubs Støtteforening.
- II. Generalforsamling i Aarhus Studenter Roklub.
 - Dagsorden ifølge vedtægternes §8:
 - 1. Valg af dirigent og referent
 - 2. Aflæggelse af beretning
 - 3. Forelæggelse af regnskab til godkendelse
 - 4. Indkomne forslag
 - 5. Fastsættelse af kontingent
 - 6. Valg af formand
 - 7. Valg af 7-9 bestyrelsesmedlemmer
 - 8. Valg af to revisorer
 - 9. Eventuelt

ad. 3. Regnskabet vil være tilgængeligt hos Dorthe Smedegaard, 86110145, de sidste tre dage før generalforsamlingen.

ad. 4. Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal ifølge vedtægternes §8 være bestyrelsen i hænde senest 10 dage før generalforsamlingen. Det vil i år sige d. 7. november (undtaget herfor er forslag til kontingent og forslag til bestyrelse eller andre poster).

ad.5. Bestyrelsen vil udarbejde et udkast til budget, som vil blive fremlagt i forbindelse med fastsættelsen af kontingent.

ad.7. I vedtægterne hedder det, at "Kandidater til de forskellige tillidshverv kan bringes i forslag af ethvert stemmeberettiget medlem. Det påhviler den fungerende bestyrelse at sørge for, at der bringes så mange kandidater i forslag, at samtlige tillidshverv kan besættes."

MEN: I lighed med tidligere års generalforsamlinger vil der blive hængt et opslag op i klubhuset før generalforsamlingen, hvor alle, der har lyst til at sidde i bestyrelsen, kan skrive sig på. Initiativet til denne liste skyldes et ønske om at skabe større åbenhed om hvem, der ønsker at kandidere til bestyrelsen. Interesserede opfordres til at overveje deres kandidatur nøje, tale med mindst to fra den siddende bestyrelse og skrive sig på listen senest én dag før generalforsamlingen afholdes.

NB: Det eneste direkte valg er til formandsposten. Alle andre kandidater kandiderer dermed formelt set kun til medlemskab af bestyrelsen, ikke til en bestemt post, jvf. vedtægternes §7 stk 3: Bestyrelsen konstituerer sig selv

Bestyrelsen

FORMANDENS KLUMME

Jeg drømte mig en drøm i nat.

"Vi er på langtur i en firer. Vandet er fladt, men skyer af bly hænger tungt over os. Det giver alt et dunkelt trykkende skær. Som en dag for et varsel. Det er en mærkelig firer. Der er ingen nede på styrmandssædet, men vi holder da en eller anden kurs. Måske. Jeg kender ikke de andre roere. Det gør nu ikke noget, for de er ikke stjernegode til at ro. Vi ror lidt i tavshed, mens modvinden langsomt bygger op. Det bliver lidt hårdere. Og med ét smider treeren åren i vandet og hopper efter den med ordene: "Nu gider jeg ikke mere!" Vi ror videre, vi kan ikke andet. Nu er det bare en stor cirkel, vi beskriver, mens treeren ser ud til at..."

Der vågnede jeg. Badet i kold sved, som havde en langsomt rullende bølge taget mig fra nakke og ned. I mørket kæmpede jeg med at finde kursen. Og tænkte, skulle jeg sove igen, så jeg kunne redde den stakkels roer?

Et glas lunt mælk og en halv pakke Prinzen Rolle senere begyndte jeg at tænke: Hvad betød drømmen? Hvis den overhovedet betød noget. Men det troede jeg nu, den gjorde.

Handlede den om ASR? Næppe! Vi er gode til at arbejde sammen uden at have en styrmand til hele tiden at fortælle os, hvad vi skal. Det skal vi huske på. Vi er gode til at arbejde sammen. Hvorfor er vi det? Fordi vi generelt tager vores ansvar seriøst. Når vi har meldt ud, vi gør sådan eller sådan, så gør vi det. Vi står fast. Vi holder vores aftaler. Selvfølgelig kan vi blive bedre. Det kan alle. Men kommer standerstrygningen, har vi intet at skamme os over, mens den stryges. Vi kan samarbejde og vi gør det!

Hvis drømmen ikke handlede om ASR, hvad handlede den så om?

Måske handlede den om samarbejdet med de andre foreninger i området. Det samarbejde, der til forveksling kunne en firer

uden styrmand. Alle foreninger er nød til at trække i åren for at komme frem. Uden fælles træk og rytme, er det blot en stor cirkel, vi beskriver. En cirkel ender som bekendt ingen steder. Den lover et centrum, men båden og ingen i den når nogensinde derind. Den er simpelthen fordømt.

Det er desværre det, som sker, når nogen hopper i vandet. Båden taber retningen, farten, hele målet forsvinder ud i skumsprøjt og bølgen blå.

Det er også det, som er sket. Aarhus Roklub har valgt at undersøge mulighederne for at flytte til Marselisborg Havn. Det har de gjort uden at fortælle de andre klubber i genhusningen om noget som helst. Det kræver en lille forklaring for de uindviede:

Ifølge planerne for de Bynære Havnearealer, der er Fiskerihavnen og Nordhavnen (bl.a. os), den gamle containerterminal, området omkring Pier 1 ved Toldboden (Studentarhuset) og stykket langs strandvejen, skal byen rykke ud på havnen i takt med havnen rykker ud på den nye Østhavn. I planen er det meningen, der skal graves en kanal langs den oprindelige kystlinie ud for Århus. ASR og ARA ligger på denne linie. Derfor skal vi flytte, men skal flytte ud på et område syd for Træskibshavnen. Det skal lige fyldes op først. Der skal skaffes penge til genhusningsprojektet. Kommunen har bedt roklubberne på Nordhavnen i samarbejde med nogle dykkerklubber om at lave et fælles projekt. Det har vi gjort. Det er et samarbejde, hvor vi deler skæbnefællesskab med de øvrige klubber. Vi skal samarbejde, hvis ikke vi skal cirkle i en fordømt robåd. I forbindelse med udarbejdelsen af et fælles projekt kan vi særligt takke Rikke Nordmann for et enormt stykke professionelt arbejde med at lave byggeplaner, få lavet budgetoverslag, m.m. Hun står ikke alene på posten, Søren Agergaard, Gorm

Proschowsky og ikke mindst Michael Troelsen har bidraget væsentligt.

Det var et sidespring. Der sidder vi så ved årerne og ser Aarhus Roklub smide åren overbord og følge efter. Hvis kommunen har bedt os om at lave et fælles projekt, så forpligter det. Det forpligter i et omfang, som det at følge tagåren, at blive i båden indtil, det er tid til at gå i land. Det forpligter til at fortælle, hvad man har i sinde. Ikke kun overfor sig selv, men overfor sine samarbejdspartnere. Overfor mennesker, der udfører et stykke arbejde også på deres

vegne. Det er for sent at give besked, når man springer overbord. Selv når man drukner, fordømmer man andre. Det er et skæbnefællesskab! Eller en firer uden en styrmand til at kalde til orden.

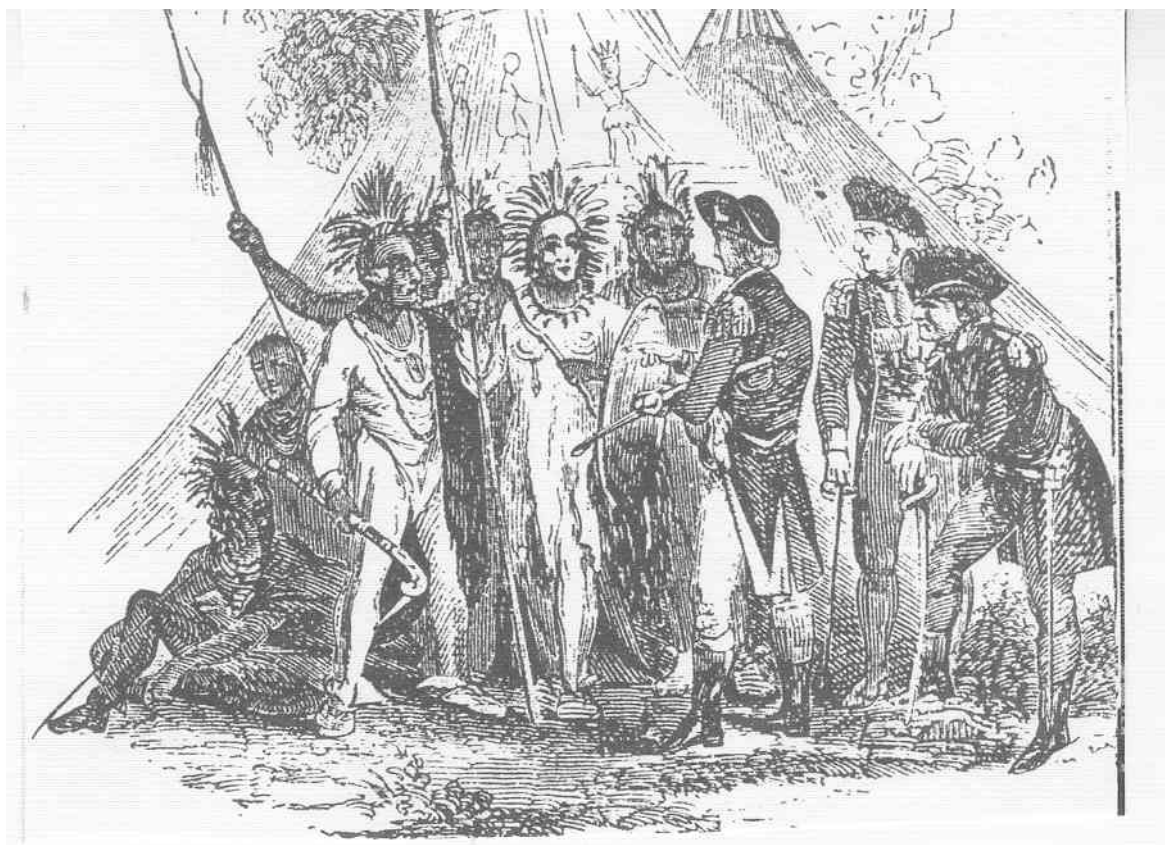
Så nu vil jeg lukke låget på computeren. Drømme igen. Sikkert begynde med at skulle redde den forbistrede treer. Og drømme om at ro hen til noget. Nå frem til noget. Måske endda ende med at sidde på en tagterrasse med en Prinzen Rolle, kaffe og en stribe rovenner. Men det er sikkert bare en drøm.

/Johnny Kjeldbjerg

LANGTURSSTYRMANDSKURSUS

Har du lyst til at komme på L-kursus i år, så sæt kryds i kalenderen d.19.-20-november. Opslag for tilmelding bliver sat op i klubben.

Uddannelseschefen/Hanne M. Lærke



3 L-mænd forhandler med de lokale på Tunø!

LØVFALDSTUR 2005

Fredag, tidligt. Skyerne holder sig væk. Der ligger en lille smule dis hen over Skanderborg sø. Det er en smule koldt, luften er vel nærmest Vicks frisk. Den første firer står ud fra Skanderborg Roklubs ponton. På afstand ser den næsten dampdrevet ud, når ånden fra roere og styrmand lægger små skyer efter båden. De tre næste firere kommer i vandet kort efter. De har to dage til Møgelø.

Lørdag. Fire firere afgået fra Alken om morgenen holder frokost ved Klostermøllen. Løvet er sprudlende rødt og gult, her og der stadig grønt. Et bådhold varmer suppe, mens en enlig sky danser med sin skygge over Mossø.

Lørdag, tidligt. Det regner i Silkeborg. Indtil ved titiden, hvor en flok ASR'ere sætter et par både i vandet. Solstråler her og der spiller underfundigt gennem efterårsløvet ned i Gudenåen.

Behøver vi skrive mere? Der er Løvfaldstur i weekenden 21. 22. 23. oktober. Tre ruter: Skanderborg fra om fredagen, Alken fra om lørdagen og Silkeborg ligeledes fra om lørdagen.

Tilmelding fra torsdag d. 6 oktober kl. 18.00.

Planlægningsmøde torsdag d. 13. oktober kl. 18.00.

Og de sædvanlige formaninger: Tilmelding er bindende. Du kan ikke skrive dig på som reserve på en tur, hvis du allerede er skrevet på en anden.

/Langtursudvalget



...og så er der fællesspisning på Møgelø!

SÅ MÅ VI HÅBE, JEG ALDRIG MØDER DIN MOR

Det var mandag morgen og vi var der næsten alle sammen til tiden. Mjølner blev pakket og efter overraskende kort tid var vi på vej langs kysten, sydpå mod det sted som drengene havde udpeget som værende "der hvor man krydsede over til Tunø". Vi skulle Samsø rundt og vi havde glædet os meget. Der var fløjet forstærkninger ind fra DSR, vi var alle gode roere, nogle endda med adskillige års erfaring. Det faktum at vi var 5 seje piger på togt gav en rigtig god stemning i båden.

Vi spiste frokost i Norsminde, drak eftermiddagskaffe på Tunø og rundede ved 19-tiden Samsøs nordligste punkt. En time senere løftede vi båden i land ud for Klitgårds Camping. Morgenen efter regnede det, men vandet var fladt og vi nåede hurtigt Ballen, hvor vi handlede og spiste is. Videre og videre sydpå gik det, vi ville gerne nå Kolby Kås, for det ville give os mulighed for at se nærmere på Tunø OG have god tid til hjemturen. Da vi nærmede os Lushage henledte styrmanden det øvrige mandskabs opmærksomhed på at det nok godt kunne blive barskt når vi rundede pynten. Allerede 500 m før kunne vi tydeligt høre den brusende brænding, og vi måtte se i øjnene at dagens sidste ca. 10 km ville komme til at trække tænder ud. Efter et ganske kort "bådråd" besluttede vi, at det ikke var noget problem, rundede pynten og påbegyndte 4 km i stik modsø. Nuvel, bølgerne var trælse, men vi kom fremad og moralen var høj. Enkelte besætningsmedlemmer begyndte dog at bekymre sig om sidesøen som vi ville møde når vi rundede den næste pynt (hvad ER det nu den hedder – det skal stå her), men ingen bekymringer fik lov at vokse til reelle overvejelser endsige udmønte sig i handling

– vi roede til med krum hals og det sidste stykke op til havnen var jo bare sølle 3-4 km. Og det var så lige præcis her at det gik galt og vi traf en helt forkert beslutning. Vi skulle aldrig have rundet den næste pynt; vi skulle have vendt båden og ladet medsøen føre os tilbage til læsiden af øen.

Vi var selvfølgelig nødt til at krydse på de store bølger, og det var umuligt at skifte. Vestenvinden (var den vest-sydvest?) tog til og bølge efter bølge slog ind over essingen, selvom styrmanden gjorde præcis som hun skulle. Inden længe var hun også nødt til at øse, for vi begyndte at ligge faretruende lavt. Endnu en stor bølge slog ind og affødte et "Nu går det galt" for vi havde nu så meget vand i båden og lå så lavt at vi tog vand ind for hver bølge vi mødte. Der var kun én der sagde det højt, men vi var vist flere der tænkte det.

Midt i bølgeland blev vi passet op af en sejlbad, der anråbte os med ordene "se så at komme i land"! Der var jo faktisk ikke noget vi hellere ville, men hvor? Vi havde kort overvejet at lave en nødlandgang, vel vidende at vi formentlig ville smadre båden fordi vi ikke ville kunne holde den i den stærke pålandsvind. Endnu havde vi kræfterne i behold, og vi besluttede at forsøge at redde båd og grej og blive ved med at ro. Vi udviklede nu en teknik hvor vi skiftevis roede alle fire med kurs 45 grader på bølgerne og skiftevis lagde os op i bølgerne mens styrmand og 2'er øste, 3 og 4 roede og 1'eren styrede med årene. Det var udmærkende, men vi blev ved – og det gjorde vi så de næste 2 timer. Det var en helt vild fornemmelse da vi kunne vende båden og surfe – ja surfe – med en langturspakket Mjølner. Efter 3 timers benhård roning kunne vi endelig ride på bølgerne ind

gennem havneindsejlingen. Aldrig før har vi været så lettede. Sjældent har vi været så trætte, og forhåbentlig går der lang tid før en styrmand igen bliver så kold.

Vi fortøjede båden i bunden af havnen og krøb gennemblødte og krumbøjede op på broen. Vi blev mødt af en større forsamling som spændt havde fulgt vores kamp mod bølgerne og det strømmede nu ind med tilbud om varme drikke, overnatning i haver, chokolade, aftensmad og hjælp med lige hvad det skulle være. Dejlig at møde så megen venlighed, men det var ret svært at finde overskuddet til at konversere høfligt på tysk lige i *den* situation.

Vi fik tørt tøj på, spist, rejst vores telte og efterhånden som de basale behov blev stillet, fik vi også snakket dramaet igennem. Vi er ret enige om at vi kun traf éen forkert beslutning, og det var at runde den sidste pynt og give os i kast med sidesøen. Alle de beslutninger vi iøvrigt tog var korrekte og fornuftige. Vi huskede Gorms ord om at "de fleste ulykker sker i med sø", vi formåede at undgå borfyldning, der var en god stemning – på intet tidspunkt optræk til panik, alle arbejdede koncentreret og det lykkedes os jo rent faktisk at komme i havn. Ikke desto mindre skal vi aldrig igen ud i så store bølger og da slet ikke i en langturspakket firer.

Dagen efter havde verdens rareste havnefoged skaffet en hob stærke mænd som uden problemer løftede båden de halvanden meter fra vandoverfladen og op på broen. Hjælp til at bære den hen til færgelejet skortede det heller ikke på, nu skulle vi hjem til Jyllands skærmende kyst! Mens vi ventede på færgen drak vi kaffe i havnefogdens lille kontor, og det var så hér han med et skævt smil, som svar på Milous erklæring om at dette her ville hun aldrig fortælle til sin mor, bemærkede, at "så må vi håbe jeg aldrig møder din mor".

Færgeoverfarten forløb fint og den sidste aften i Norsminde var ualmindelig hyggelig. På den sidste etape hjem til klubben havde vi smukt vejr og masser af overskud til spass. Selv om erindringen om de 2 timer i bølgerne fylder meget, så var det en rigtig god tur og som det pragmatisk blev konstateret under verdens mest velfortjente landgangsbajer – så har vi lært en masse, både om os selv og om hvordan man styrer i bølger.

Havnefogden i Kolby Kås har jo ret – det er en historie der skal fortælles. Mor HAR fået den og nu Du, kære læser. Gid den må tjene som eksempel på at 4 km *kan* være utroligt lange, at store bølger ikke er til at spøge med og at man kan klare mere end man tror, men det er klogt at vende om i tide.

Lise (DSR), Karin, Marianne S, Milou og Signe

REGATTA BRAG PÅ BRABRAND BLEV DET TIL!

Men det var blevet noget af en fuser uden de friske og glade hjælpere fra ASR. Det gælder både dem, der havde meldt sig til på forhånd, og som nok fik lov til at hjælpe til lidt mere, end de havde sagt ja til, og de som kom og gav en hånd med, da vi havde brug for det.

Vi har fået ros for et godt og vellykket arrangement fra dommerne, DFfR, tilskuere og deltagere. Uden jer havde dette ikke været tilfældet.

Tusinde tak til jer alle! Vi håber, at I også synes, at det var en fornøjelse at være med.

Milou, Pemo og Jess

ALTING HAR SIN TID....

og hvad enten vi vil det eller ej, må mange af klubbens medlemmer erkende, at dette også gælder i forbindelse med ASR. For mit vedkommende er dette tidspunkt kommet, for jeg er færdig med studierne og er flyttet til København for at finde lykken her. Og hvordan er det så at skulle tage afskeden med ASR?

Jeg lader tankerne vandre tilbage til 1999, hvor jeg som kanin tabte mit hjerte til roning og til ASR. På dette tidspunkt havde jeg allerede boet i Århus i flere år, men rigtigt knyttet til byen blev jeg først, da min vej fandt forbi Fiskerivej 7. Pludselig var Norsminde, Ugelbølle og Skødshoved ikke længere tilfældige stednavne på et kort – de kom med ét inden for rækkevidde og blev velkendte steder i vores daglige rofarvand.

Jeg husker stadig meget tydeligt, hvordan det var at komme ned i klubben som grøn kanin. Hvordan man som ny lige skal mande sig op, inden man drejer om hjørnet med et ønske om at komme med på fællesroning. Hvordan "gamle" roere, der virkede som om de kendte alle de andre og hilste med knus og "tak for sidst", og jeg husker også tydeligt, at jeg var overbevist om, at rovenner kun var noget, de andre havde.

Men inden jeg fik set mig om, var jeg selv en af de gamle garvede, der stod med ansvar for egne kaniner, og gav knus til mine mange rovenner. Jeg blev til min store overraskelse også en af dem, der synes at rofester er så fede, at nytår helst skal holdes i klubben. Jeg blev bidt af langturslivet og tælles nu blandt dem, der synes, at langture er et *must*. Ugentligt har jeg af egen fri vilje stillet vækkeuret til kl. 6.00 for at komme ud nyde den særlige stemning, der er på bugten om morgenen. Jeg har undgået vintermismod

ved hjælp af lysterapi på Århusbugten. Og et utal af gange har jeg siddet "vel" spejdet efter finnen af marsvin, hovedet af en sæl eller glædet mig over synet morild på en sen aftentur.

Hvert år er der medlemmer, der af den ene eller anden grund forlader klubben – jeg er langt fra den eneste. Men efter at have rykket teltpælene op, kan jeg mærke, at jeg ikke bare vil luske ud af bagdøren. ASR skal have et ordentligt farvel. For jeg har virkelig meget at være taknemmelig over.

Nu er cirklen på sin vis startet forfra. Jeg har meldt mig ind i DSR, og er på en måde tilbage hvor jeg startede. Nu er jeg igen nyt medlem, en af dem, der ikke ved, hvor eksempelvis årefedt har sin plads, og går rundt med overvejelser, om jeg mon finder nye rovenner.

Kære ASR - af hjertet TAK.

/ Rikke Marschner



Rikke rykker teltpælene op...

VINTERKLARGØRING 05-06, ET TILBUD DU IKKE KAN AFSLÅ

Skoven står stadig som en grøn mur i Risskov, men snart gulnes bladene og stærene begynder deres flyveøvelser. Dermed banker klubbens årlige vinterklargøring også på døren. Vi skal have slebet, pudset, repareret, skruet, banket og lakeret hele flåden af vores smukke både, så de står som nye til endnu en sæson. Det er et kæmpe arbejde, der kræver, at hvert eneste medlem af klubben bakker op og yder en indsats.

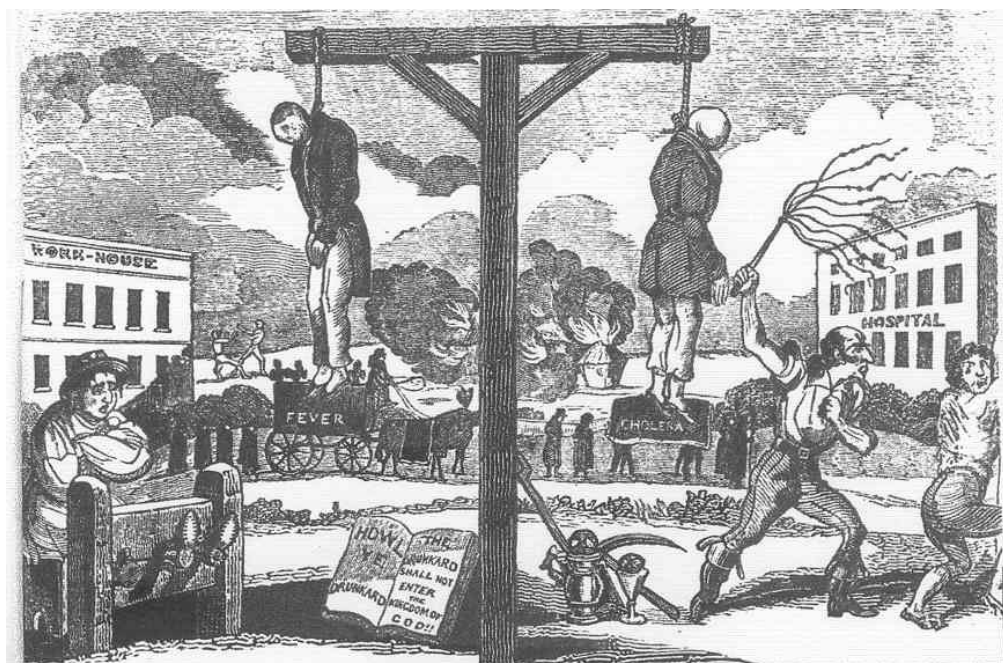
Den aftale alle roere indgår, når de melder sig ind i ASR, er hvert år at sætte en hel weekend (lørdag **og** søndag!!!) af til vinterklargøring af bådene. Det betyder, at nye som gamle roere er forpligtiget til at skrive sig op til en weekend på det opslag, der hænger i klubben - uanset om de har roet 50 eller 1050 kilometer!

Når vi sammensætter bådhold, regner vi med, at alle yder 2 fulde arbejdsdage, og derfor er det et voldsomt handicap for resten af truppen, hvis en 3-4 stykker bliver nødt til at møde sent eller gå tidligt. Så hvis du er så heldig at få en invitation til årets fest i den weekend, du har skrevet dig op til, eller er så uheldig at du skal på arbejde, så er dit eget ansvar at finde én at bytte med. Så tag allerede når du skriver dig op og sæt et stort og mægtigt kryds i kalenderen.

Selvom om vinterklargøring er en obligatorisk tjans som roer, er det heldigvis ikke en sur én af slagsen. Der er rig mulighed for at fortælle anekdoter og skrøner, genopleve sæsonens langture og blive orienteret i de seneste scoringer fra kaninfest 2 eller julefrokosten. Og følelsen af at skåle med sine arbejdsfæller i et glas velfortjent rødvin oven på en veloverstået arbejdsdag er næsten løn nok i sig selv.

Derfor, tag og skriv dig på med det samme, og undgå herved, at materielforvalteren ringer dog op.

Materielforvalteren



Gennem tiderne er der flere der har forsøgt at afslå...

KAN EN VANDMAND GIVE POTE?

Efter en dejlig vinterroningstur sidste vinter henfaldt Gorm og Jeg til en vintersyssel, som mange roerer ynder. Man lader sig overmande af tankerne om alt det man skal, når det bliver sommer igen, alt det man længes efter. Roturer hvor man ikke skal være pakket ind som en Michellin-mand, solens varme, bål på stranden, langtur..... Og på et eller andet tidspunkt i den slags samtaler SKAL man tale om mad – og det bliver ALTID ulækkert. Man mindes torskerogn med rigelige mængder stegte løg og flødeskum – når nu sprøjteflasken alligevel står i skorpeskrinet og lokker med ”.. eller hvis din yndlingsret trænger til et lille syndigt pift”. Rødgrød på rugbrød med rosiner og pålægs-chokolade er også en kombination, der bare kun kan lade sig gøre på langtur! Det ulækreste serveringsforslag, til trangiagryden, Gorm og Jeg kom på, hin stormomsuste vinterdag, var dog ”Vandmand Suppe”. En stor grydefuld gopler i egen sovs! Addd. Hvor helt igennem ulækkert - og dog. De spiser jo da vandmænd ude i Asien, så der må da findes gode måder at tilberede dem på. Og således gik jagten på lækre opskrifter til en ulækker madvare ind.

På siden ”fooddownunder.com” fandt jeg et par gode, eller i hvert fald spændende, opskrifter på tørret, saltet og fersk vandmand. Da de rigtige krabater endnu ikke havde vist sig i de fritsvømmende stadier, (vores alm. vandmand Aurelia aurita sidder om vinteren som en lille ukønnet polyp på moler og sten. Når det bliver forår ændrer den udseende og danner medusestadier – de ser ud som en stabel omvendte tallerkner – som den afsnører fra resten af kroppen og sender ud i vandet. Det er dem der vokser op og bliver de vandmænd man lægger mærke til i vandet) gik jeg i krig med at finde konserverede, spise-egnede eksemplarer.

Damen i Mihn Ahn Trading på Banegårdspladsen stod på hovedet i sin fryser i laaang tid. Ja ja ja, jeg har maange vandmænd, jeg skal bare liige finde dem. Op kom mange underlige sager, og til sidst bragte hun mig smilende en lille pakke med underlige tegn. Den landede inderst i min fryser efter at være blevet pakket grundigt ind i flere tæt lukkede poser. Lugten der ombølgede den var mystisk og på ingen måder tiltalende.



På Sct. Hans turen indvilgede mit bådhold i at jeg skulle lave en spændende salat. En passende anledning og et tilstrækkeligt sultent publikum havde vist sig til mit experiment! Jeg ville gerne lave en salat hvor man fik så megen mulighed for at smage vandmand som muligt, så opskriften med kyllingebryst blev skrottet og resten kombineret så det passede til en rotur og min pengepung.

Vel ude på Skæring Hede stak mine prøvekaniner – ja undskyld jeg bruger udtrykket om fuldbårne roerer – nysgerrigt næsen ned i salatskålen, snusede ind, og tog alle modigt en portion. Jeg noterede med ængstelig tilfredshed, at der var medbragt rigeligt med andet tilbehør og kød. Vi smagte på vandmanden. Udbredt positiv mumlen (måske var de bare meget høflige). Der blev taget anden portion – jeg var overrasket!

Vi var enige om at salaten var en spændende afveksling, men dog mere spændende at fortælle om end at spise.

Resten af middagen var fantastisk, men store grillbøffer, grøn kartoffelsalat, brød , grillet annanas, rødvin, tung chokoladecake og vandpipe, harmonerede dårligt med vandmandens fremmedartede smag. Solnedgangen, stemningen og selskabet passede derimod helt perfekt – det ville passe til enhver middag!

Opskrift på "Sct Hans Vandmand"

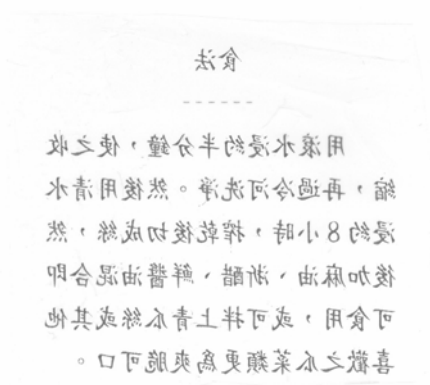
(Nyn selv tv-kokke sangen)

Jeg startede med at skære de saltede og tørrede vandmænd i helt tynde strimler. De lå sammenpressede i mange lag i pakken, så det gik ret nemt. Herefter blev strimlerne anbragt i et dørslag under koldt rindende vand i ca. en halv time for at opbløde. Opskrifterne foreskrev mindst et kvarter, og mere hvis man ville opnå bedre konsistens.

Ca. dobbelt så meget kinaradisse – ligeledes skåret julienne – blandet med et par tsk. salt stilles på køl i ca. en time. Saltet trækker det meste af den stærke og bitre smag ud. Spring ikke dette trin over for at spare tid!

Opskrifterne anbefalede en sauce af tør sherry, jordnøddeolie, sesamolie, lys soja og kinesisk mørk riseddike, salt og sukker. Jeg tillod mig at bruge husets -olie, -eddike og -sojasauce samt hjemmelavet æblesnaps sødet med mjød.

Saucen varmes op på en pande, og når den er godt varm blandes to bundter hakkede forårsløg i. Sautér.



De vrede strimler af vandmand og kinaradisse blandes med sauce og løg. Hele herligheden overhældes med ristede sesamfrø umiddelbart inden servering.

God appetit!

Vurdering

Salaten fremstod som nogle brunlige tråde (vandmand) blandet med nogle hvide stave (kinaradisse) og grønne stykker (forårsløg) overstrøet med sesamfrø.

Følelsen i munden var en mellemting mellem sprød og gummiagtig – lidt svampeagtig at tygge på og god sammen med kinaradissens spændstige sprødhed. Lugten og smagen var sådan lidt hengemt krydret, slet ikke fiskeagtig som lugten under tilberedningen havde antydnet. Æblesnapsen gav en god sød smagsbund for den salte og sure kryddring, og de ristede sesamfrø gav et fint nøddeagtigt strejf. Vandmanden, i sig selv, smagte ikke rigtig stærkt af noget, en ingrediens man mest nyder for dens tekstur, vil jeg mene. Det er sikkert ligesom med snegle og muslinger der får det meste af deres vidunderlige smag fra de rigelige mængder hvidvin, løg, smør og hvidløg man tilbereder dem i! Set ud fra det synspunkt, burde jeg nok have indkøbt de spændende olier og eddiker, opskriften angav.

Min samlede vurdering er, at vandmand-salat helt sikkert er en spændende og sjov ret, der dog skal nydes mere for sin stoflighed end sin selvstændige smag. Den fortjener at være en del af et større måltid, der arbejder i samme blide smagspalet. Med de rette medspillere er det en ingrediens der "giver pote".

Milou Theut

Christian Potumbus & Reisen til Verdens Ende

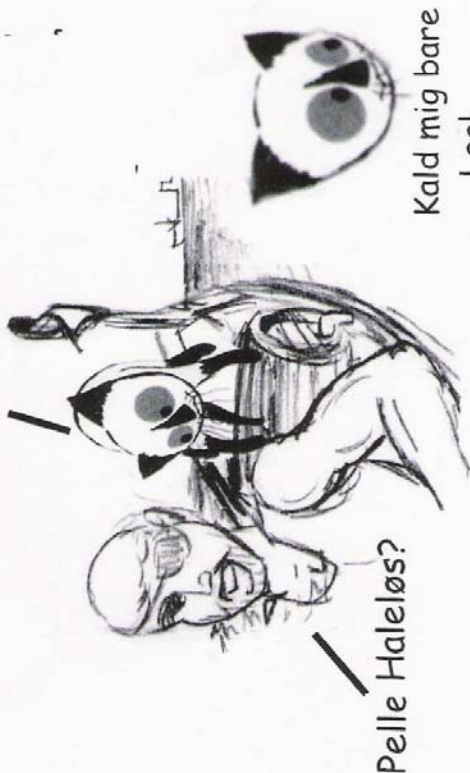
af Thyge Moos og Niels Lysebjerg

2. del

Resume: Potumbus og Kaptajn Sprogø har lang om længe realiseret deres åndssvage ide om at ro til Verdens Ende.



Hej Kan I huske mig?



Pelle Haleløs?

Kald mig bare Leo!



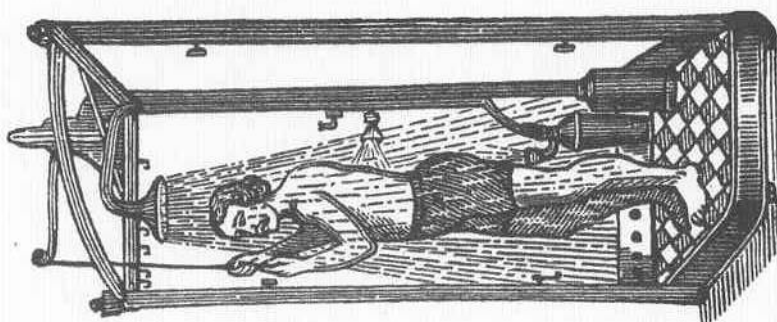
"Og det gik op ad bølge og ned af bølge og op ad bølge og ned af bølge"

Potumbus og Sprogø møder Kaj og Bøje! Læs flere striber på www.asr.dk

LIVREDDERE SØGES TIL FREDAGSSVØMNINGEN:

For at vores fredagssvømning på Svømmestadion kan lade sig gøre, er det en forudsætning, at vi selv stiller med reddere, der har aflagt det kommunale sikkerhedskursus i bjergning mm. Er du interesseret, så kontakt undertegnede - der vil blive afholdt kurser i oktober måned

/Claus B. 51907660/ clausbehrendsen@yahoo.dk



Til Rejse- og Fritidsbrug

- Jakker, fleece, undertøj
 - Støvler, sko, sandaler
 - Hverdag- og turrygsække
 - Vandtætte sække
 - Telte
 - Soveposer
- og meget mere.. til aktive mennesker

Se mere på:
www.toursport.dk
eller kig ned i butikken

Husk, som medlem af ASR får du 10% rabat

TOURSPORT

Østergade 33 v. Sallings P-hus, 8000 Århus C
t: 86181871, e: toursport@mail.tele.dk



ANBEFALING!!!

Sommeren 2004 rejste vi 6 personer til Stavanger i Norge, hvor DFfR har 2 udstationerede både liggende. Mie Frydenlund, Simon Feilberg, Lone Trærup,

Anden dag roede vi endnu et stykke ind i den smukke fjord, hvor klipperne hæver sig lodret op på begge sider. Landgang er fuldstændig umuligt.



Hanne Lærke, Jesper Fog Petersen og undertegnede.

Vi havde 6 ro-dage i Stavanger og valgte at ro 3 dage den ene vej ind i Lysefjorden og 3 dage den anden vej mod øst omkring en masse småøer, der ligger i fjorden.

Allerede da vi stævnede ud fra Stavanger viste det sig, at vi var et ualmindeligt smukt sted! Storslået natur og små klippeøer overalt.

Lysefjorden er en helt fantastisk oplevelse, og så anderledes end hvad vi er vant til. Vi slog lejr et lille stykke inde i fjorden ved en næsten laguneagtig strand. Der var mulighed for udspring fra klipperne, og de store fisk svømmede om fødderne på os.

Lige under prædikestolen drak vi selvfølgelig kaffe- man er ved ASR-roer. I en lille båd for foden af en 600 m. lodret klippe, føler man sig virkelig lille. Det meste af besætningen lagde betaget nakken tilbage, mens Jesper, turens absolutte blærerøv, hårdnakket påstod, at man sagtens (!) kunne klatre op nedefra. Han fik ikke lov at prøve....

Næste dag valgte vi at ro til en campingplads, der lå med den mest fantastiske udsigt. Her gik vi til de andre turisters store forundring i land med både, vadsække og den sædvanlige million plastikposer. Vi slog telt op, mens vi mistroisk blev betragtet af "rigtige"



campister" med vogne og alt dertil hørende udstyr.

Dagen efter valgte vi at se prædikestolen fra oven. Vi tog en bus opad og vandrede de sidste km. (to timer) til prædikestolen. Turen derop foregik i tåge og finregn og gav turen en næsten overnaturlig og eventyrlig

dimension. Vi ventede hvert øjeblik at se en alf eller fe på stien i tågen.

Da vi nåede toppen lettede tågen langsomt og sikke et syn! Jeg tror selv Jesper måtte revidere sit syn på den lille klatretur op. For søren der var langt ned!



Præsten skulle ikke nyde noget af prædikestolen, så jeg holdt mig tæt på klippevæggen, så langt fra afgrunden som muligt. De mest modige måtte nærmere kanten. De følte sig slemt seje, indtil de fik øje på et ældre ægtepar, der drak kaffe siddende med benene udover kanten!!!

Efter en overnatning i Stavanger Roklub, roede vi den

følgende dag mod øst ind i de mange øers land.

Området omkring Stavanger er et forholdsvis beskyttet rofarvand med utallige beboede øer, men også tusindvis af små klippeøer uden andet liv end skrigende måger. Da vandet er meget dybt, skulle der ikke være fare for at gå på skær som i den svenske skærgård. Den teori holdt dog ikke helt! Mie, Simon og jeg måtte op at stå på et enkelt skær og løfte båden ned. Heldigvis gik det kun ud over styrmandens stolthed.

De følgende dage roede vi rundt i et ro-mekka uden lige. Den smukkeste natur, og altid øer at søge læ bag. Alle steder var der små bebyggelser og bådebroer, og nordmændene var flinke og hjælpsomme. Der var gode provianteringsmuligheder, og en række naturlejrpladser med toilet.

Et godt råd! Husk fiskestang. Vi havde glædet os til de gode fisk, men de kan altså ikke købes! Vi forsøgte bla. i et dambrug, men de rare dambrugsmænd kunne ikke fange fiskene (?), selvom de sprang i tusindvis. Til sidst måtte vi plage os til gratis fisk i en lille købmandsbutik på en ø. Flaskedrengen blev sendt ud i deres private bassin med fiskenet for at skaffe fisk til de dumme danskere, der ikke selv kunne finde ud af at fange en fisk.

Stavanger er absolut en oplevelse værd, og transporten er let og billig.

Allier dig med én der har bil, køør til Hanstholm og tag færgen til Egersund. Herfra er der kun 70 km til Stavanger.

Læs mere på
<http://www.roning.dk/~mtu/farvand/stavanger.htm>

*På holdets vegne
Lise Juhl Nielsen*



BESTYRELSEN

**Formand:****Johnny Kjeldbjerg**

Email: johnny@palimpsest.dk
Hørgårdsvej 47G,
8200 Risskov.
Tlf: 29912150

**Sekretær:****Søren Dalager-Pedersen**

Email: soren.dalager@iekf.au.dk
Sletterhagevej 49, 2.th.
8240 Risskov.
Tlf: 8613 1745 eller 2248 2825

**Kasserer:****Dorte Smedegaard Pedersen**

Email: d_smedegaard@stofanet.dk
Carl Bertelsens Gade 4, 2.th.
8000 Århus C.
Tlf: 8611 0145

**Instruktionschef:****Anders Bertelsen**

Email: bertelsen.anders@gmail.com
Grønnegade 55, 3. vær. 36
8000 Århus C.
Tlf: 6166 2248 (instruktionsspørgsmål)
eller 8250 6807 / 2871 5931

**Materielforvalter:****Jonas Suhr Marschner**

Email: jonesbones42@hotmail.com
De Mezas Vej 22, 3. tv.,
8000 Århus C.
Tlf: 8676 3388 / 2072 6694

**Husforvalter:****Morten Ulrik Christensen**

Email: muchr@stofanet.dk
Ryslingeparken 50,
8270 Højbjerg.
Tlf: 8611 4428 / 2098 7608 / 4070 3320

**Rochef/Aktivitetschef:****Claus Behrendsen**

Email: clausbehrendsen@yahoo.dk
Jens Baggesensvej 18, 3.th,
8210 Århus V.
Tlf: 8616 1606 eller 5190 7660

**Langturschef:****Lotte Klixbüll**

Email: l_klix@tiscali.dk
De Mezas Vej 22, 2.tv
8000 Århus C.
Tlf: 8620 1356

**Kaproningschef:****Sune Mørch Knudsen**

Email: sonny@phys.au.dk
Universitetskollegium 1, 2. -18,
8000 Århus C.
Tlf: 8942 7018

**Uddannelseschef:****Hanne Lærke**

Email: hanne_laerke@hotmail.com
Vestre Ringgade 220, 4. th.
8000 Århus C.
Tlf: 8610 6115 eller 2423 5027

**Informationschef:****Simon Feilberg**

Email: feilberg@stofanet.dk
Carl Bertelsens Gade 8, 3. tv.
8000 Århus
Tlf: 8611 7467 / 2255 0935

Klubhus: Fiskerivej 7, 8000 Århus C – Tlf. 86 13 22 48
Klubbens gironr: 3 08 02 77
Internet: www.asr.dk , Email: asr@asr.dk

Roformidlingen og emailadresser på Internettet: Se
under klubben, medlemmer – se kodeordet i klubben
eller henvend dig til asr@asr.dk

KALENDEREN

Fredag	7. oktober	Fredagssvømning starter
Torsdag	13. oktober	Planlægningsmøde, Løvfaldstur – kl.18.00
Fre/søndag	21.-23. oktober	Løvfaldstur
Lør/søndag	29.-30. oktober	Materielkursus, Odder
Lørdag	5. november	Standerstrygning kl. 16.00
Torsdag	17. november	Generalforsamling, kl. 19.00
Lør/søndag	19.-20. november	Langtursstyrmandskursus
Torsdag	1. december	Deadline på Årebladet
Lørdag	3. december	Julefrokost, kl. 19.00

FASTE:

Svømning	Alle fredage, Ingerslev Boulevard, kl. 21-22
Vinterklargøring	Hele vinteren i klubben – husk at tilmelde dig!

Følg i øvrigt med på opslagstavlen og ASR's hjemmeside: **WWW.ASR.DK**
